

प्रोक्तइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पराभूतः प्रकोपितः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सपांढ्यः व्यसूनकरोदिति द्वयोः संबंधः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ मुष्टिश्लिष्टाय तज्यं मुष्टिदेशे श्लिष्टा
च आयता च ज्यायस्य तत्तथा एकस्मिन्नेव क्षणे यद्भुजं डलाकारं च पिटाकारं च दृश्यत इति भावः ॥ १५ ॥ वर्षतः मत्तमत्तः ॥ १६ ॥ प्रमथसे प्रमथ्नासि ॥ १७ ॥ सस्यहा अतिदृष्ट्या धान्यहा ज्हादी गर्जन ॥ १८ ॥

धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रोक्तस्त्वया पूर्वमेव प्रवीरो लोकविश्रुतः ॥ न त्वस्य कर्म संग्रामे त्वया संजय कीर्तितं ॥ १ ॥ तस्य विस्तरशो ब्रूहि प्रवीरस्याद्यविक्रमं ॥ शिक्षां प्रभा
वं वीर्यं च प्रमाणं दर्पमेव च ॥ २ ॥ संजय उवाच ॥ भीष्मद्रोणरूपद्रौणिकर्णार्जुनजनार्दनान् ॥ समाप्तविद्यान्धनुषिश्रेष्ठान्यान्मन्यसे रथान् ॥ ३ ॥ यो त्याक्षिपति
वीर्येण सर्वानेतान्महारथान् ॥ न मेने चात्मना तुल्यं कंचिदेव नरेश्वरं ॥ ४ ॥ तुल्यतां द्रोणभीष्माभ्यामात्मनो यो न मृष्यते ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यां च न्यूनतां नैच्छतात्मनि
॥ ५ ॥ सपांढ्यो नृपतिश्रेष्ठः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ कर्णस्यानीकमहनत् पराभूत इवांतकः ॥ ६ ॥ तदुदीर्णरथाश्वं च पत्तिप्रवरसंकुलं ॥ कुलालचक्रवद्भातं पांढ्येनाभ्या
हतं बलात् ॥ ७ ॥ व्यश्वसूतध्वजरथान्विप्रविद्धायुधद्विपान् ॥ सम्यगस्तैः शरैः पांढ्यो वायुर्मैघानि वा क्षिपत् ॥ ८ ॥ द्विरदान् द्विरदारो हान् विपताकायुधध्वजान् ॥ स
पादरक्षानहनद्वज्रेणाद्रीनिवाद्रिहा ॥ ९ ॥ सशक्तिप्रासतूणीरानश्वारो हान् हयानपि ॥ पुलिंदखसबाह्वीकनिषादां ध्रुकुंतलान् ॥ १० ॥ दाक्षिणात्यांश्च भोजां
श्च शूरान् संग्रामकर्कशान् ॥ विशस्त्रकवचान्बाणैः कृत्वा चैवाकरोद्व्यसून ॥ ११ ॥ चतुरंगं बलं बाणैर्निघ्नतं पांढ्यमाहवे ॥ दृष्ट्वा द्रौणिरसंभ्रांतमसंभ्रांतस्ततोभ्यया
त् ॥ १२ ॥ आभाष्य चैनं मधुरमभीतंतमभीतवत् ॥ प्राह प्रहरतां श्रेष्ठः स्मितपूर्वसमाकृत्य ॥ १३ ॥ राजन् कमलपत्राक्ष विशिष्टाभिजनश्रुत ॥ वज्रसंहननप्र
ख्यप्रख्यातबलपौरुष ॥ १४ ॥ मुष्टिश्लिष्टाय तज्यं च व्यायताभ्यां महद्भुजः ॥ दोभ्यां विस्फारयन् भासिमहाजलदवद्भृशं ॥ १५ ॥ शरवर्षैर्महावेगैरमित्रानभिव
र्षतः ॥ मदन्यं नानुपश्यामि प्रतिवीरं तवाहवे ॥ १६ ॥ रथद्विरदपत्यश्वानेकः प्रमथसे बहून् ॥ मृगसंघानि वारण्ये विभीर्भीमबलो हरिः ॥ १७ ॥ महतारथघोषे
ण दिवं भूमिं च नादयन् ॥ वर्षति सस्यहामेघो भासिहादीव पार्थिव ॥ १८ ॥ संस्पृशानः शरां स्तीक्ष्णांस्तूणादाशी विषोपमान् ॥ मयैवैकेन युध्यस्व त्र्यंबकेनांध
को यथा ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा प्रहरेति च ताडितः ॥ कर्णिना द्रोणतनयं विव्याध मलयध्वजः ॥ २० ॥ मर्मभेदिभिरत्युग्रैर्बाणैरग्निशिखोपमैः ॥ स्मयन्
भ्यहनद्रौणिः पांढ्यमाचार्यसत्तमः ॥ २१ ॥

॥ १९ ॥ ताडितः द्रौणिना मलयवत्कृत्रिमो ध्वजो यस्य मलयध्वज इति प्रवीरस्यैव नामांतरं वा ॥ २० ॥ २१ ॥